

4. Онешко С. В. Формування основних компонентів реалізації промислової політики суб'єктів господарювання в Україні на основі концепції «Індустрія 4.0». *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: «Економіка і менеджмент». 2021. № 50. С. 32–41. DOI: <https://doi.org/10.32841/2413-2675/2021-50-3>.

5. Захарченко В. І., Топалова І. А. *Інноваційний розвиток регіонального промислового комплексу на засадах стратегічного управління* : монографія. Одеса : Бахва, 2017. 172 с.

УДК 339.137:504.06

Орленко Ольга Михайлівна

к. е. н., доцент кафедри економіки підприємства та організації підприємницької діяльності,

Одеський національний економічний університет (Україна)

Афанасьєва Вероніка Дмитрівна

*студентка 46 групи факультету економіки і управління підприємництвом,
Одеський національний економічний університет (Україна)*

ЕКОЛОГІЧНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

JEL classification: O100; O130; Q010; Q500

Немає сумніву, що діяльність людини негативно впливає на навколишнє середовище, причому це відбувається вже тисячоліттями. Для того, щоб зменшити та попередити можливі глобальні екологічні зміни в нашій екосистемі, потрібно було вже давно почати виправляти свої помилки. Одним із варіантів поліпшення даної ситуації може стати екологічне підприємництво.

Еко-підприємництво є ініціативною господарською діяльністю, пов'язаною зі свідомим вирішенням екологічних проблем (потреб) шляхом реалізації інноваційних підприємницьких ідей, застосування методів і технологій, які позитивно впливають на навколишнє середовище та суспільство. Воно також передбачає отримання прибутку від продажу екологічних товарів (послуг) [1]. До того ж, цей вид підприємництва є основою реалізації концепції сталого розвитку, яка ґрунтується на ефективнішому енерго- та ресурсоспоживанні, зниженні рівня викидів вуглекислого газу, зменшенні шкідливого впливу на довкілля тощо.

Повільне становлення екологічного підприємництва в Україні зумовлене суб'єктивними та об'єктивними правовими, політичними, економічними та навіть духовними факторами. Перешкодами для утвердження є недосконалість екологічного законодавства та системи екологічної стандартизації та сертифікації, низький рівень культури екологічного споживання, повільний розвиток екологічного виробництва [2, с. 115].

Світовий досвід свідчить про те, що ефективність такого виду діяльності підвищується за умови повної державної підтримки та чітко визначених орієнтирів. Оскільки екологічне підприємництво є надзвичайно важливим для суспільства та планети, одним із провідних завдань держави повинно бути законодавче забезпечення правових норм його функціонування. Сьогодні питання розвитку екологічного підприємництва лише фрагментарно врегульовані, тому вкрай необхідно визначити основні принципи функціонування та розвитку цього сектору в Україні.

Нині в Україні розвивається еко-підприємництво переважно у формі «зеленої» економіки. В якості науково-практичного підходу вона базується на соціальній та економічній ефективності бізнесу, що надає суспільству екологічні послуги чи зводить до мінімуму негативний вплив на навколишнє середовище. Отож, «зелена» економіка – це новий позитивний підхід до отримання вигоди від покращення стану природного середовища та подальший крок у розвитку постіндустріальної інноваційної економіки [3, с. 62–63].

До того ж продукція, яка зроблена із перероблених відходів, відповідає серії ISO 9000, тобто міжнародному екологічному стандарту. Також на свої товари можна отримати екологічні сертифікати відповідно до ISO 14024. Ця продукція користується значним попитом серед споживачів інших країн та створює можливість розширення ринків збуту [2; 4]. Тому, для стимулювання розвитку переробної діяльності в нашій країні, потрібно збільшувати обсяги експортування.

Отже, зв'язок між екологією та економікою стає дедалі важливішим, оскільки люди поступово починають розуміти, як впливають економічні рішення на планету. Значне погіршення стану навколишнього середовища разом із останніми технологічними досягненнями підкреслюють значення розвитку еко-підприємництва. В Україні воно може стати одним з найголовніших елементів підтримки держави на шляху до стабільної економіки, сприятливої соціальної ситуації та екологічної безпеки.

Література

1. Желібо Є. П., Гацька Л. П., Мурована Т. О. Перспективи розвитку екологічного підприємництва в Україні. *Ефективна економіка*. 2020. № 3. DOI: 10.32702/2307-2105-2020.3.1.
2. Косович Б. І. Екологічне підприємництво як важлива складова сучасної економіки України. *Економічний аналіз* : зб. наук. праць. 2020. № 3 (30). С. 109–118. DOI: <http://dx.doi.org/10.35774/econa2020.03.109>.
3. Косович Б. І. Екологізація як напрям інноваційного розвитку підприємництва. *Підприємництво та інновації*. 2021. № 17. С. 60–65. DOI: <https://doi.org/10.37320/2415-3583/17.12>.
4. Коренюк П. І. Проблеми екологічного підприємництва в Україні у контексті глобалізаційних процесів. *Український журнал прикладної економіки*. 2020. № 3 (5). С. 177–184. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2020-3-19>.

УДК 658.1:[330.32+330.341.1]

Семенова Валентина Григорівна

д. е. н., професор кафедри економіки підприємства
та організації підприємницької діяльності,
Одеський національний економічний університет (Україна)

ДЖЕРЕЛА ІНВЕСТИВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР

JEL classification: L200

Інноваційна діяльність є важливим напрямком розвитку сучасних підприємницьких структур, основою для підвищення їх прибутковості, конкурентоспроможності та економічного зростання [1].

В табл. 1 наведено обсяги інвестування за окремими напрямками інноваційної діяльності вітчизняних підприємств.

Таблиця 1
Інвестування за окремими напрямками інноваційної діяльності промислових підприємств в Україні

Показники	2017	2018	2019	2020	Темп приросту 2020 до 2017, %
Частка кількості інноваційно активних підприємств у загальній кількості промислових підприємств, %	16,2	16,4	15,8	16,8	3,7
Витрати на інновації, млн. грн.	9117,5	12180,1	14220,9	14406,9	58,0

Джерело: розроблено автором на основі [2]

Аналіз даних в табл. 1 свідчить про наявність позитивної тенденції до збільшення як частки інноваційно активних підприємств, так і витрат на інновації. Але, як показує практика, перепонами на шляху для успішної реалізації інноваційних проєктів є відсутність джерел фінансування [3]. В табл. 2 наведено структуру джерел інвестування інновацій.

Таблиця 2
Структура джерел фінансування інноваційної діяльності промислових підприємств в Україні, %

Показники	2017	2018	2019	2020
Витрати на інновації, всього:	100,0	100,0	100,0	100,0